

РЕШЕНИЕ

№ 1093

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8151** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на И. Н. К. с постоянен адрес – [населено място], [улица], вх. А, чрез адв. А. Ч. със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Решение № 1012-12-196#1/11.07.2022 г. на Директора на ТП на НОИ-П., с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-12-01129939/13.05.2022 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –П., с което И. Н. К. е задължена да възстанови полученото парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 12.05.2019 г. до 15.06.2019 г. в размер на 2639,08 лева, от които 2035,53 лева главница и 603, 55 лева лихви от датата на неправомерно полученото обезщетение до датата на издаване на разпореждането.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е нищожно. Алтернативно се твърди, че решението е незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ-П. – в съдебно заседание не се представлява. От процесуалния му представител юрк. Б. е постъпила молба, в която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 40, ал. 1 от КСО и във връзка с чл. 54к от КСО на И. К. е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност по Болничен лист №Е20197536907 /първичен/ за периода от 12.05.2019 г. до 15.06.2019 г. /вкл./.

При извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ - С.-град в осигурителя „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД [населено място], ЕИК[ЕИК], обективизирана в констативен протокол №КВ-5-21-00983946 от 25.08.2021 г., е установено, че И. К. не е осъществявала трудова дейност, която да е основание за осигуряването ѝ по реда на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО за периода от 01.03.2019 г. до 30.09.2019 г. (вкл.) и от 01.11.2019 до 30.11.2019 г. За същия период за г-жа К. са подавани данни за осигуряване по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с Декларация обр. №1 „Данни за осигуреното лице“ с код вид осигурен „01“ - за работници или служители, осигурени по чл. 4, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване при един работодател, включително и членове на кооперации, работещи по трудово правоотношение в кооперацията, без обхванатите от следващите кодове“.

По време на проверката осигурителят не е представил каквито и да било документи, свързани с осъществяваната от дружеството и наети лица дейност. Управителят на дружеството М. Л. е декларирал (декларация вх. №1043-12-1048# 14 от 22.10.2020 г.) пред контролни органи на НОИ, че фирмата отдавна не извършва дейност, не знае къде са първичните документи, най-вероятно при предишните собственици и че от 2015г. няма работа и дейност с тази фирма.

Съгласно данните в Информационната система на НОИ, от осигурителя са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда за сключени трудови договори с 80 лица за периода от м. 04.2012 г. до м. 03.2020 г., като след 04.03.2015 г., в който едноличен собственик и управител на „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД е бил М. Щ. Л. лицата са 46 на брой. В „Справка за декларираните в Персонален Регистър и внесените в Приходи суми и разликата между тях помесечно (по фонд и параграф)“ няма данни за внесени осигурителните вноски за подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО на наетите лица от м.11.2014 г. до м.03.2020 г. в дължим общ размер на 170 782,02 лв.

С цел обезпечаване осигурителните права на лицата, за които са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за периода след м. 03.2015 г. до м. 03.2020 г., чрез лицензиран пощенски оператор до всички /46 на брой/ тях са изпратени писма за изясняването на факти и обстоятелства, относно трудовата им дейност в „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за събиране на сведения по чл.44-46 от АПК. Видно от описаното в констативния протокол от г-жа И. К. не са представени документи и обяснения, относно упражнявана от нея трудова дейност в дружеството.

От контролните органи на Националната агенция по приходите (НАП) е извършена насрещна проверка на И. Н. К., в качеството ѝ на наето по трудов договор лице в „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД. Същата е декларирала, че работи в „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД като спедиционен посредник от вкъщи и от офиса с ненормирано работно време. Декларирала е, че получава трудовото си възнаграждение на каса от управителя М. Щ. Л., но не е представила документи доказващи извършване на трудова дейност.

В хода на проверката за дружеството не са представени безспорни доказателства, от които да е видно, че лицата, за които са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и за които са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов

договор реално са положили труд след м. 02.2019 г., тъй като до този момент има данни за търговски обороти по регистрираните фискални устройства.

Направен е извод, че дружеството без правно основание е подавало данни за осигуряване по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с Декларации обр. №1 „Данни за осигуреното лице” за г- жа И. Н. К. за периода от 01.03.2019 г. до 30.09.2019 г. (вкл.) и от 01.11.2019 г. до 30.11.2019 г.

Именно въз основа на заключенията и констатациите от извършената от контролните органи на ТП на НОИ - С. град проверка, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО издадени и са влезли в сила задължителни предписания №3Д-1-21-00983921 от 25.08.2020 г., въз основа на които подадените по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО данни за г-жа К. са заличени.

Въз основа на констативния протокол и задължителните предписания е издадено Разпореждане № РВ-3-12-01129939/13.05.2022 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –П., с което И. Н. К. е задължена да възстанови полученото парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 12.05.2019 г. до 15.06.2019 г. в размер на 2639,08 лева, от които 2035,53 лева главница и 603, 55 лева лихви от датата на неправомерно полученото обезщетение до датата на издаване на разпореждането.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1012-12-196#1/11.07.2022 г. на директора на ТП на НОИ-П..

В съдебно производство по искане на жалбоподателя са представени с писмо от 14.11.2022 г. на ТП на НОИ С.-град документи от извършената проверка по разходите на Държавното обществено осигуряване на осигурителя „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД, приобщени са писмени доказателства по административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО – директорът на ТП на НОИ П., подписано при условията на заместване, въз основа на Заповед № 1016-40-617/09.06.2021г. на Управителя на НОИ, с която е определено в случай на едновременно отсъствие на директора на ТП на НОИ –П., както и отсъствие на Д. И. К. –началник отдел „Административен“ в ТП на НОИ – П., С. Н. Б. – началник на отдел „Пенсии“ в ТП на НОИ –П. да изпълнява функциите на директор, както и на Заповед № 1015-12-101/23.06.2021г. на Директора на ТП на НОИ –П.. Представени са и надлежни писмени доказателства за едновременно отсъствие на директора на ТП на НОИ –П. –Е. Г., а именно болничен лист за периода 29.06.2022г.-12.07.2022г. /лист 13 от делото/, така и за отсъствие на Д. К. –Заповед № 17064/30.06.2022 г. на директора на ТП на НОИ-П., с която е разрешено на Д. И. К. да ползва платен годишен отпуск за времето от 11.07.2022г. до 15.07.2022г.

Оспореното решение е издадено на 11.07.2022г., когато и директора на ТП – Е. Г. и началника на отдел „Административен“ в ТП на НОИ – П. Д. И. К. са отсъствали, при надлежно оправомощаване и възлагане функциите на директор в тяхно едновременно отсъствие да изпълнява С. Н. Б. – началник на отдел „Пенсии“ в ТП на НОИ –П.

Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган в

съответствие с разпоредбата на чл. 114, ал. 3 от КСО., а именно от ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ -П.

Неоснователно е направеното възражение за нищожност на оспореното решение и въз основа на оспорена териториалната компетентност от процесуалния представител на жалбоподателя. Същият твърди, че както жалбоподателят е с постоянен адрес на територията на [населено място], така и дружеството –осигурител е със седалище и адрес на управление [населено място].

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване паричните обезщетения и паричните помощи се изчисляват и изплащат от съответното териториално поделение на НОИ (ТП на НОИ), с изключение на паричните помощи по чл. 1, ал. 1, т. 2, буква „а“, които се изчисляват и изплащат от ТП на НОИ по постоянен или настоящ адрес. От своя страна, параграф 1, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване дава дефиниция на понятието „съответно ТП на НОИ“, а параграф 1, ал. 2 от Допълнителните разпоредби на същата Наредба указва, че осигурител, който има обособена/и дейност/и на територията на няколко ТП на НОИ, може да представя документи за изплащане на паричните обезщетения във всяко от поделенията, на територията на което се извършва съответната обособена дейност. Това поделение се счита за "съответно ТП на НОИ", като промяната се извършва с подаване на заявление- декларация по образец съгласно приложение № 20 от осигурителя в ТП на НОИ по дейността. Именно такава декларация е подадена от „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД на 15.05.2015 г. с вх. №Н-12-999-03-00000084, според която дружеството може да представя документи в ТП на НОИ –П., считано от 14.06.2015г. Именно поради тази причина първоначално отпуснатото парично обезщетение е такова отпуснато от ТП на НОИ - П., респективно в изпълнение на чл. 114, ал. 3 от КСО разпореждането за възстановяване на суми №РВ-3-12-01129939 от 13.05.2022 г. е издадено от ръководителя на контрола по разходите в съответното териториално поделение на НОИ (в настоящия случай това е ръководителя на контрола по разходите в ТП на НОИ - П.).

Предвид това изцяло неоснователни са твърденията на жалбоподателя за нищожност на оспорения акт.

Решение и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 59 от АПК, във връзка с чл. 117, ал. 5 от КСО. Същите са издадени в законоустановената писмена форма и съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл.114 ал.1 от КСО, Недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113.

В конкретния случай, ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-П. е констатирал, че в нарушение на чл.40 ал.1 от КСО на И. К. неоснователно са изплатени суми в размер на 2035,53 лева, представляващи парично обезщетение поради общо заболяване.

По делото не се спори, че по отношение на К. са изплатени парично обезщетение за временна неработоспособност по Болничен лист №Е20197536907 /първичен/ за

периода от 12.05.2019 г. до 15.06.2019 г. /вкл./.

Съгласно текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал.1.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к. от КСО).

Съгласно текста на чл. 5, ал. 6, изр. второ от КСО, данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и регистрите, поддържани от НАП и НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл. 8,9 и чл. 11, ал. 1 и ал. 2.

След изплащането на паричното обезщетение на жалбоподателя, е извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ –С. град, вследствие на която е съставен Констативен протокол № КВ-5-21-00983946/25.08.2021г. и са установени нови данни и документи, въз основа на които от административният орган е направен извод, че жалбоподателят няма качеството на осигурено лице по смисъла на чл.10 ал.1 и параграф 1 т.3 от ДР на КСО.

С §1. ал. 1. т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

От представените заверени копия на констативен протокол и влезли в сила задължителни предписания съдът констатира, че пред контролните органи на НАП И. Н. К. е декларирала, че работи в „Селект -43“ ЕООД като спедиционен посредник от къщи и от офиса с ненормирано работно време. Декларира, че получава трудово възнаграждение на каса от управителя М. Щ. Л..

Жалбоподателката И. К. е получила лично на 06.12.2019г. задължителни предписания за предоставяне на сведения за изясняването на факти и обстоятелства, относно трудовата си дейност в „Селект -43“ ЕООД, но не е

представила такива пред контролен орган на НОИ.

От собственооръчно изготвена декларация / лист 33 от адм.дело №808/22г. по описа на Адм.съд – П. – част от материалите по настоящото съдебно производство/ на управителя на „Селект -43“ ЕООД, последният е заявил, че от 2015г. няма работа и дейност с тази фирма.

От страна на жалбоподателката не са представени никакви доказателства за установяване на обстоятелството, че фактически е осъществявала трудова дейност в „Селект -43“ ЕООД, която да служи като основание за възникване на осигуряването. Твърдението за наличие на трудов договор в жалбата не е доказано от жалбоподателя, тъй като по делото не е представен такъв.

Лице, което не е доказало, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството на осигурено лице, респективно няма основание за дължимост на осигурителни вноски.

Събраните по делото доказателства по категоричен начин установяват, че жалбоподателката не е извършвала трудова дейност съгласно разпоредбата на чл.10 ал.1 от КСО и не е бил осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от ДР на КСО за периода от 12.05.2019 г. до 15.06.2019 г. данните по чл.5 ал.4т.1 от КСО са заличени от регистъра на осигурените лица, а лицето не разполага с писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

От друга страна, не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и константната съдебна практика на ВАС. Шесто отд., напр.-Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС' по адм. д. № 9471/2020 г.. Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д.№ 3681/20151.: Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм.д.№ 7235/2012г.: Решение № 13914/20.11.2014г. на ВАС по адм.д.№ 9260/2014г.: Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д.№9940/2014 г. и др.

Неоснователна и недоказана е претенцията на жалбоподателя, че е „осигурено лице" по смисъла на закона и реално е полагал труд по представения трудов договор, поради което има право на парично обезщетение поради общо заболяване.

Необосновани са твърденията на жалбоподателя, че е нарушена Конституцията на Република България, ЕКЗПЧОС и Хартата за основните права на човека в ЕС, тъй като всички предприети действия от органите на ТП на НОИ –П. се основават на разпоредби на КСО, както и на влезли в сила административни актове. Не на последно място на жалбоподателя е предоставена възможност в хода на административното производство да изрази становище и да представи доказателства, относно трудовата си дейност в „Селект -43“ ЕООД, но същата не е представила такива в ТП на НОИ – С. град / лист 46 от адм.дело № 808/2022г. на АС –Пазарджик/, нито такива пред настоящата съдебна инстанция.

Неоснователно е твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че предприетите действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица представляват съществено процесуално нарушение, тъй като административният орган не е изпълнил задължението си да осигури участие на жалбоподателя като заинтересованото лице в производството. Извършването на проверка по разходите на държавното обществено осигуряване по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Работниците и служителите, назначени по трудов договор, не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на осъществяването на общественото осигуряване. При извършване на проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт, издаден в резултат на проверката.

Действията по заличаване на данни за осигурителния стаж на И. Н. К. се основават както на закона - на основание чл.5 ал.4 т.1 от КСО, така и въз основа на влязъл в сила индивидуален административен акт - Задължителни предписания №ЗД-1-21-00983921 от 25.08.2020 г., издадени от Контролен орган на ТП на НОИ –С. град., поради което изцяло неоснователно е твърдението в жалбата, че липсва надлежен индивидуален административен акт, по силата на който е заличен осигурителния стаж на жалбоподателя.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за И. Н. К. правилно и законосъобразно е издадено Разпореждане № РВ-3-12-01129939/13.05.2022 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –П., с което И. Н. К. е задължена да възстанови полученото парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 12.05.2019 г. до 15.06.2019 г. в размер на 2639,08 лева, от които 2035,53 лева главница и 603, 55 лева лихви от датата на неправомерно полученото обезщетение до датата на издаване на разпореждането.

Относно възражението на адв.Ч., че са представени писмени доказателства , които не са надлежно заверени от ТП на НОИ –С. град, съдът следва да посочи, че същите са неотнормими към предмета на делото, тъй като в тях се съдържат данни, относно други физически лица, за които се твърди, че са полагали труд в „Селект -43“ ЕООД.

Не на последно място, следва да се отбележи, че цитираните задължителни предписания и констативен протокол за извършена проверка на „Селект -43“ЕООД, въз основа на които е издадено разпореждане № РВ

-3-12-01129939/13.05.2022 на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –П. са представени надлежно заверени с печат „вярно с оригинала“ в административната преписка, изпратена от директора на ТП на НОИ – П..

Съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113 от същия кодекс. В КСО не се съдържа легална дефиниция на понятието "добросъвестност" и/или "недобросъвестност" при получаване на осигурителни плащания. С оглед на общите принципи на правото и съгласно трайната съдебна практика, добросъвестно получени са тези суми, за които осигуреното лице е имало съзнанието и субективното убеждение, че направените осигурителни плащания му се дължат. Следователно недобросъвестно ще е лицето, което е знаело или е предполагало, че няма право да получи съответното осигурително плащане, както и когато съзнателно невярно е декларирало или пък не е декларирало факти и обстоятелства, от значение за получаването на осигурителното плащане. В конкретния случай законосъобразно е прието, че жалбоподателката дължи възстановяване на неправомерно полученото обезщетение, ведно с лихва върху дължимата сума.

Изводът на административния орган, че са налице предпоставките на чл. 114, ал. 1 от КСО, е правилен. След като жалбоподателката не е полагала труд и не е упражнявала трудова дейност при дружеството – работодател, и въпреки това е заявила получаване на парично обезщетение поради общо заболяване, и го е получавала за процесния период, тя е действала недобросъвестно. При заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 12.05.2019 г. до 15.06.2019 г., подадени от „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД, и при наличие на нови доказателства, имащи значение за определяне правото на парично обезщетение в случая е приложима хипотеза на чл. 114, ал. 1 от КСО за възстановяване от лицата на недобросъвестно получени суми за осигурителни плащания.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. К. с постоянен адрес – [населено място], [улица], вх. А, чрез адв. А. Ч. със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Решение № 1012-12-196#1/11.07.2022 г. на директора на ТП на НОИ-П., с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-12-01129939/13.05.2022 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –П., с което И. Н. К. е задължена да възстанови полученото парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 12.05.2019 г. до 15.06.2019 г. в размер на 2639,08 лева, от които 2035,53 лева главница и 603, 55 лева лихви от датата на неправомерно полученото обезщетение до датата на издаване на разпореждането.

ОСЪЖДА И. Н. К. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес – [населено място], [улица], вх. А да заплати на ТП на НОИ-П., сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: